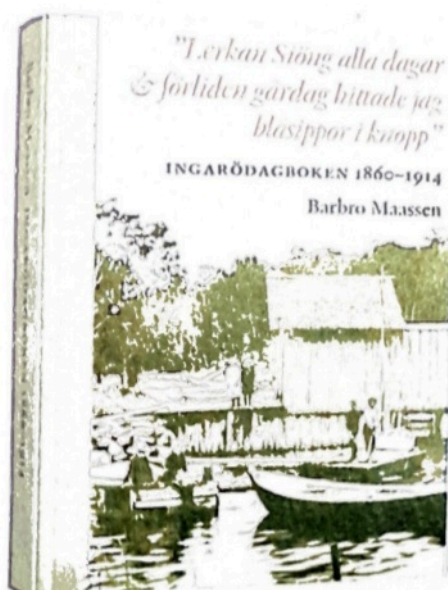

Årets och livets gång på skärgårdsön

Porträtt av en mångsysslade fiskarbondes, i en tid då Sverige genomgick stora samhälleliga förändringar.

Axel Wennberg var skärgårdsbonde men också skrivkarl. Alla i grannskapet på Ingarö som behövde hjälp med att skriva brev, testamenten eller bouppteckningar vände sig till honom. Själv förde han dagbok, där han berättade om vardagens sorger och glädjemen men också om hur storstaden gjorde sig påmind: ångbåtarna, Saltsjöbanan, som-margästerna ...

Axels dagbok, nedtecknad mellan 1860 och 1914, är en rik källa att ösa ur, och den utgör den självklara grunden för Barbro Maassens skildring av Axels liv. Genom att teckna det större sammanhang som han ingick i – gården och socknen – och följa människorna i hans närhet, växer en levande bild fram av livet på

skärgårdsön. Hur försörjde sig Ingaröborna? Hur tog de sig fram? Vad jagade och fiskade de?

Oåren med missväxt på 1860-talet drabbade också öns invånare, rapporterar Axel, även om följderna inte blev lika svåra som på andra håll i landet. Kanske ligger svaret i det mångsyssleri som många av öborna ägnade sig åt.

SVERIGES HISTORIA,
1800-TALET, BIOGRAFIER

Barbro Maassen

»Lerkan siöng alla dagar & förliden gårdag hittade jag blåsippor i knopp«

Ingarödagboken 1860–1914

Kulturhistoriska Bokförlaget 255 s. inb. rikt ill. i färg och sv/v

art.nr 10276 239:-